



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lilivm Inter Spinis

Sterre, Jean Chrysostome van der

Antverpiæ, 1627

Cap. XLIII. De Patientia eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43032

ORDINIS PRAEMONST. 139
& patiebatur quotidie, omnibus tribulatis omnia facere se sciuit: qui & à Spiritu sancto, & per experientiam erat in omnibus institutus, & charitate cogente, nullum sibi extraneum reputabat.

CAPVT XLIII.

De Patientia eius.

A VIRTUTE quoque Patientiae esse non potuit alienus, qui crucem Lucæ 9. suam, tamquam ex duobus lignis compositam, exteriori videlicet tribulatione, & interiori dolore, sequens vestigia Domini crucifixi, quotidie Excellens eius Patientia. batiulabat. Tamquam cinctus enim erat verberibus, licet miræ innocentiae vir, ut in omni parte eius posset Patientia exerceri. Et à Domino quidem flagella multorum generum tolerauit, ut omnium generum gaudia recipere mereretur. Multis itaque & quotidianis & pænè continuis infirmitatibus corporis,

*Varijs ex-
ercetur in-
firmitati-
bus.*

corporis, debilitate stomachi, dolore capitis, defectione cordis creberrima, (exceptis sæpè superuenientibus languoribus) est vexatus. Afflixit & eum Dominus quodammodò omnia illi corporalia commoda prohibendo, ciborum, potuum, & equitaturæ, molliumque stratorum: ita vt sæpè esuriret & sitiret; nec tamen illis cibis & potibus, quos esuriit & sitiuit, se reficere est permissus. Erat omnibus nõ parua admiratio, cùm viderent eum, esurientem aut sitientem, non vti cibis & potibus, quibus secundum Ordinem vti potuisset. Nonnumquam etiam, cùm post laborem & fatigationem extra Monasterium lectuli molliores à diligentibus eum sibi substrati fuissent, vt artus infirmos & debiles aliquantulum releuaret, abiecit lectulos compositos, & super sola stramina membra debilia reclinauit. Aliquando requisitus ab admirantibus, quid causæ esset, quòd vel cibis licitis, vel lectulis

lectulis mollioribus, tam debilis, nollet uti; respondens breuiter, IESVS, ait, prohibuit hoc: siue, IESVS hoc non vult. Equitaturis autem, siue curribus, per duodecim annos ferè vsus non est, nec in niuibus, nec in pluuijs, nec feruore, nec frigore; sed vias quascumque difficiles pedibus ambulauit, baculo paruulo valdè imbecillia membra sustentans. Hanc autem Pœnitentiam se auctoritate diuina * suscepisse, tali casu sumus experti: Erat aliquando iturus ad grangias Ecclesiæ nostræ, assumpto secum Fratre, speciali sibi familiaritate coniuncto, & solum in comitatu equum habebant. Cumque ducentes equum in manibus, paruam viæ spatium pertransissent, ait IOSEPH: Iam procedere vix valeo, quia nimium lassus sum. Hortante eum Fratre, ut equum ascenderet, & aliquantulum repausaret; respondit: Non possum. Tandem Fratre importuniùs insistente, equum adscendit: & cum ad

Cur nihil sibi indulgere voluerit, etiam valdè imbecillis.

** Deerat suscepisse: sed omnino ita legendum.*

ad paucos passus processisset, equus ita grauiter offendit, vt vix in eo residens remaneret. Ait ergo: Nónne dixi tibi, quia equitare non possum? Respondit Frater: Experiamur adhuc. Experti sunt; & grauior offensio est secuta. Adhuc, inquit, dimitte me, vt descendam, ne casum grauiorem incurram. Admirans Frater, & tamen quid ageretur ignorans; Etiam tertio, ait, in nomine Domini attentemus, teneboque te, ne casu grauiori possis collidi. Vix verba finierat: & equo pedes mouente, totus corruit; ita vt fessor, Fratrem sustentante, vix remaneret illæsus. Tunc Frater videns se toties sua voluntate frustratum, cœpit rogare suppliciter, vt ei huius rei mysterium reuelaret. Ait IOSEPH: Ego tibi dico; Dominus IESVS hoc mihi prohibuit. An putas, quia si non essem prohibitus, comederẽ, biberem, & equitarem, sicut ceteri hominum? Nunc verò, Domino iubente, tales me singula-

ORDINIS PRAEMONST. 143
gulariter oportet sustinere labores.
Itaque vsque ad mortem suam, Do-
mini IESV permansit præcepto con-
strictus; vt exemplo ipsius, nec equis
nec curribus aliquatenus portaretur.
Ab hominibus & à proprijs Fratribus
quibusdam contumelijs est vexatus,
obijcientibus ei, quòd sæpiùs posset
comedere, & minimè laborare: non
attendentibus insensatis, quòd omni
labore laboriosius erat ei, laborare non
posse; & omni ieiunio durius, quòd
non poterat ieiunare. Credo, Domine
IESV, quòd verecundiam & erube-
scentiam, quam sustinuit, etiam cum
nullius audiret impropria (pauci
enim erant apud nos, qui scandaliza-
rentur in illo) tu ei hodie reuelatio-
ne vultus tui clarissimi recompenses.
Cibos illos, quos eum, etiam in com-
munibus ieiunijs, sicut puerulum, su-
mere oportebat (nec enim ipsi, etiam
in tempore Quadragesimali peper-
cisti, nec ab eo paternæ manus tuæ du-
ritiam

ritiam retraxisti, vt tunc saltem posset interpolatis diebus cum paruulis ieiunare) credo te ei hodie reuelatæ faciei tuæ dulcedine compensare. Ipse quoque satan ei, quantum potuit, fuit infestus, nunc in corui, nunc in catti specie oranti transfiguratus apprensus, nunc cum cuculla cappæ in tergo pendente retraxit; vt ipsum faceret saltem ab oratione cessare, vel vt eum ex improviso terrore concuteret, quem ad voluntatis suæ malitiam aliter non poterat inclinare. Exercebatur in his omnibus, & multis alijs, quotidie patientia athletæ fortissimi; & in vtroque homine viriliter dimicans, coronæ præmium merebatur. Hęc de Beati virtutibus, non significantibus, sed efficientibus sanctitatem, duxi * aliquantulum latiùs prosequendum; vt hęc tamquam in speculo possit inspicere, qui nostrum IOSEPH voluerit infallibiliter intueri. Nec est necessarium, hęc de ipsius singulariter omnibus

*Diabolus
ei etiam
sæpè est in-
festus.*

* An, ali-
quantò la-
tius prose-
quenda?

ORDINIS PRAEMONST. 145
bus tractari virtutibus, de quibus per
hunc textum & tractatum est, & tra-
ctabitur: sed hæ quatuor virtutes sunt
omnium moralium origo & summa
virtutum.

CAPVT XLIV.

Quòd appellatus fuit Liliu[m] Ecclesie.

DVXI & aliam reuelationem præ-
fatæ Christi ancillæ, hauddu-
biu[m] de Ioseph factam, breuiter
explicare, summam sanctitatis eius
laudem certissimè continentem. Nam
etsi viri glorificati & Angeli irrefraga-
biliter testimonijs sit credendum (nam
nuntij Dei sunt, & testimonium asse-
runt veritati) multò potius tamen, &
ipsi Deo, & ipsi Veritati fidem firmis-
simam conuenit adhiberi. Cùm ita-
que Ecclesia Steiueldensis magnis
aduersitatibus quateretur, & solùm ei
remedium esset à Domino expeten-
dum; præfata Christi virgo ELISA-

K BETH